

אלוף אריק שרון - ונזכר שדאה אותה כבר קודם לכן

אור סיני

אבל השתדלתי לשמור על נקיין. היו ימים שלא היו לי מים ופשוט לא התרחצתי, וכמו כולם קיבלתי כמובן הרעלת קיבה בנאחל, מהמים המקולקלים שם.

אבל בביר גפגפה זה היה יותר גרוע. הגענו לשם בדיוק כשהמצרים סגרו את מקורות המים. יום שלם נשארנו בלי מים וזה היה נורא. למזלי הטייסים שהגיעו בי הליקופטרים נתנו לי את מיהחירום לי שתייה.

פעם אחת הייתי בטוחה שאני לא אצא חיה מהמלחמה. זה היה ביום השני, בי ניצונה. בחמש בבוקר התחילו להפציץ או-תנו שני מטוסי אויב והם פגעו מטר מן השוהה בה שכבתי.

פחדתי נורא, אבל לא הוצאתי מילה. שכבתי בשקט ונדרתי לעצמי נדר: אם אצא חיה משם, אעשה מסיבת גדולה לי כל האנשים שאני מכירה. והנה יצאתי מי שם, ואני מקיימת את נדרי.

אל תסתכל בקנקן!

זה לא רק ציפורה שיצאה שלמה ועטור רת'שבחים מן המלחמה. זה כל הנוער, שהשמיצו אותו, דור האספרוס, ודור הדיסקוטקים.

בדיוק כמו ציפורה הלכו כל נערות הנוהר אתר הצו ומילאו את תפקידיהן בהציג טיינות ובכישרון.

המסקנה היא אולי די נדושה, אבל כדאי להזכיר אותה לכל מי שפעם התיימש מן הדרור הזה. המסקנה הזאת היא פשוטה: אל תסתכל בקנקן — אלא במה שיש בו!

למעלה משנה יבעוניים שעמדו על רקע חורבות קיסריה. מאוחר יותר היא השתנתה לגמרי והפכה לשמרנית יותר, כשהוצעו לה אז הצעות נוספות לצילומים ולטורים — היא לא הסכימה יותר להצטלם, אם כי מקצוע זה מושך מאד ויש עליו הרבה קופצות בארץ.

בעת הקרבות לי שם בתנאי ימים. במשך יום שהגיעו למקום, את מימיות הווירוס שלהם. לענתה הצליחה להתנקות מכל הזוהמה, אם לא להתרחק, בצורה די יסודית ומקורית, בשיטה שהיא אילתרה.

אני חושבת שהוא גם בעל מצויין: כל לילה בחצות, כשהוא היה מחפנה קצת מה עבודה, הוא היה מצלצל לאשתו ומפספט, איתה ומרגיע אותה.

אבל לא הוצאתי מילה. אני עצמי הפכתי שם לאטרקציה. כל הזמן צילמו אותי לא יכולתי להתאפר והחשוב מכל, הוא מסקן טוב ואם נהדר.

מלכת המים צפורה השתתפה בתחרות האחרון. זה של מלכת המים שהתקיימה בשנת 1966.

עם האלוף ישבה ציפורה בחדר המלחמה, כשהיא עורכת ומדפיסה את פקודותיהם בשונות. לעיתים עבדה, כמו החיילים, עשרים ורבע שעות רצופות. כאן היא בחברת אחד מקציני החטיבה הבכירים, בבסיס טילים מצרי.

עם החברות במסיבת הניצחון אותה ערכה בביתה בערב יום שישי האחרון. הקירות קושטו בתערוכה של צילומים מצריים, אותם אספה כתקופת המלחמה בסניף. החברה העלו זיכרונות והירבו בצ'זבאטים.